

L'ESPURNA

Franqueig concertat

Segona Epoca. Any II. Núm. 112.

Girona, dissabte, 27 de març de 1937

EDICIÓ DE LA TARDA

Prou reformisme. Prou transigència claudicant
Volem, exigim un
GOVERN OBRER
per guanyar la guerra
i fer la Revolució
(Front de la Joventut Revolucionària)

PORTANTVEU DEL P.O.U.M. A LES COMARQUES GIRONINES

CRÒNICA DIÀRIA

La frase Revolucionària

Sempre hem estat partidaris de les posicions clares, concretes i a l'abast de totes les intel·ligències. Si en un trasbals tan considerable com és una revolució no hi ha idees clares capaces d'endegar el desori inicial, el proletariat perdria irremediablement l'oportunitat de fer triomfar la causa per la qual ha maldat tota la vida.

El nostre partit té unes posicions ben definides. Les ha proclamat des de la tribuna, des de la premsa i des de la ràdio. Ací i a l'estranger. Ningú no podrà tirar-nos en cara la manca de claredat, per tal com l'apreciem indispensable per a la salut de la classe treballadora.

Molt s'ha discutit i s'ha criticat la línia política del P.O.U.M. Discussió i crítica que no tan sols les defugim, sinó que les desitgem, les considerem de suma utilitat. En diferents ocasions hem tingut l'oportunitat de declarar-nos acèrrims defensors del dret de crítica per a totes les organitzacions revolucionàries i antifeixistes, absolutament per a totes, en contra de l'opinió d'altres que creuen que és l'hora de obeir, actuar i callar.

Els partidaris d'aquesta conducta que nosaltres considerem literalment perniciosos, argumenten sofisticadament dient que la frase revolucionària risca de fer-nos perdre la revolució. Quan això és diu, no és diu amb sinceritat. Darrera la bonica forma de la proposició, s'hi amaga la impotència teòrica i tàctica davant les posicions batejades amb el nom equivoc de "frase revolucionària".

Certament, Lenin, per allà el 1918, va combatre el que realment era el vici de la "frase revolucionària". Era quan, en plena guerra civil, el proletariat rus, dirigit pel partit bolxevic, anava sentant les bases de l'Estat socialista. Els obrers i els camperols russos no tenien necessitat de discutir si era convenient — per tal de no alarmar l'imperialisme europeu — de deixar governar als cadets i menxevics, a Chernov i Tseretelli. Abans de combatre la "frase revolucionària" els bolxevics ja havien pres el poder i l'havien entregat als soviets de diputats obrers, soldats i camperols.

En el procés revolucionari d'Íberia, ningú no pot dir, honradament, que criticar l'apoliticisme de l'exèrcit regular, la neutralitat de les forces d'ordre públic, la política d'abandó de la palanca de la solidaritat del proletariat internacional, la conducta governamental híbrida que només pot produir mal-estar i descontent, la tàctica "interessada" que condemna les milícies revolucionàries del front d'Aragó a la inactivitat, i tantes altres co-

La crisi de la Revolució

Malgrat no conèixer, en el moment de redactar aquestes ratlles, la situació exacte del Govern de la Generalitat, sembla, però, que la crisi que sofria en latència, haurà esdevingut una crisi a plena llum.

El reformisme, que havia fortificat les posicions en el transcurs de la seva actuació governamental, es prepara per donar un nou salt de pantera per tal de crebantar, encara més, la minsa influència revolucionària de l'actual equip ministerial.

Fa pena proclamar-ho; però, és la veritat. La Revolució espanyola va morint lentament per obra i gràcia de l'asfíxia menxevic. La manca d'una teoria revolucionària, en altres sectors, per instint i per tradició rebels, ha contribuït a la davallada, fent possible reculades mortals per a la Revolució. La falsa doctrina de la unitat en abstracte, al marge d'una plataforma d'acció eminentment classista, ens ha portat a una cursa de sacrificis no ja estèrils, sinó perjudicials per a la causa proletària.

La transigència, quan esdevé de vida o mort per a la classe treballadora i per al desenvolupament revolucionari, s'anomena claudicació.

De continuar aquesta ratxa de concessions, correm el risc de sentir-nos desplaçats de la voluntat proletària i provocar una reacció natural, instintiva, d'insospitades conseqüències per a la guerra i per a la pròpia Revolució.

Una veritat indiscutible: el proletariat lluita i mor a les trinxeres no pas en nom de rares entelèquies,

de nebuloses fetes i pastades en les cuines de la burocràcia reformista, sinó en nom d'un objectiu ben clar i ben concret: la seva llibertat i la dels seus fills.

Alimentar la creença que és possible d'enganyar-lo amb les odioses coloraines d'una República per democràtica que sigui, és a la llarga, provocar-lo.

Podrem escamotejar-li, momentàniament, el seu dret i la seva llibertat, mitjançant una complicada xarxa de consignes, que de bona fe, s'empassarà. Però, el sacrifici realitzat és massa cruent, massa heroïc per què, més o menys tard, no es senti àvar de la seva sang i no reclami el preu íntegre d'aquest sacrifici.

Els capitells responsables de les organitzacions històricament revolucionàries han de meditar la magnitud l'hora crucial que travessem i enfil·lar llur decisions envers la intransigència classista.

Transigir, en nom de la unitat; però a costa de la classe treballadora, no és un error, és un delictes contrarrevolucionari.

Els dirigents no tenen cap mena de dret a sacrificar la llibertat d'una classe, de la qual en són servidors i mandatariis.

La base els ha encomanat una missió: vetllar pels seus interessos en front del feixisme que és tant com dir contra la burgesia i els seus mastins.

Prou transigència. Prou reformisme. Una solució justa, l'única: un Govern Obrer i Camperol.

Una sola consigna: Revolució Socialista.

"La religión és el opio del pueblo"

Esta frase que a fuerza de manejarla ha llegado a convertirse en un tópico vuelve a cobrar actualidad en los presentes momentos. No porque la Religión tenga hoy el poder de adormecer a nadie, sino porque a su sombra se conspira y se hurdan los más peligrosos proyectos.

La saludable y purificadora "ola roja" del 19 de julio destruyó en el transcurso de algunas horas todo lo que significaba el aparato externo de la Iglesia.

Obispos, curas, frailes, monjas y demás gentes de malvivir salían de estampía huyendo de sus misteriosos recintos o eran sancionados fulminantemente por la justicia revolucionaria.

Iglesias, altares y toda clase de iconos caían bajo la justificada ira popular.

No ha sido suficiente, sin embargo,

ses que podríem amar esmentant, ningú no pot dir, repetim, que criticar tot això, serenament, amb la cruessa i la senzillesa que va ésser norma perenne de Lenin, sigui "fer frases revolucionàries". No, de cap manera. Aquesta labor utilíssima, quan les perspectives del nostre esdevenidor — el del proletariat — no s'albiren prou transparents, no té altre nom que el de clarificar idees, fixar posicions i desfer confusionismes. Coses sense les quals no és possible d'arribar a cap lloc.

Joan QUER

lo realizado entonces. De nuevo y a la sombra de las conquistas contrarrevolucionarias vuelve a silbar la hidra venenosa. Fijaos por donde asoma la cabeza.

No hay bastante con que algunas beatas hagan labor derrotista i fascitizante practicando el ritual católico, ni que un representante de la república vasca lance en París la noticia de una probable petición de su gobierno al de Cataluña para establecer aquí el culto (!).

"El Autonomista" de ayer, órgano oficioso de la "Esquerra" en nuestra ciudad, publica en primera página y bajo el título "El respecte a la religió" la noticia de que el Presidente del Gobierno y los Consejeros de Gobernación, Justicia y Cultura asistieron en Bilbao, a los Oficios de Jueves Santo.

La religión no significa, ni remotamente, ese aparato externo que el pueblo destruyó suprimiendo las iglesias y los altares. La religión supone algo más sutil y profundo, difícil de captar en un instante.

¡Qué ingenio es el pueblo! Creyó sacudirse el yugo religioso quemando los santos de la misma manera que pretendía librarse del capitalismo eliminando a los capitalistas.

¡Vano intento! dejaba el sistema en pie. Debióse completar la obra decapitando el viejo aparato del Estado, gastado, podrido y caduco para sustituirlo por otro que representara exclusivamente a la clase trabajadora.

Hoy funcionan de nuevo los tres grandes órganos de la antigua opresión.

Fusilamos, en las jornadas de julio, a los militares fascistas, y un nuevo ejército popular, apolítico, será el nuevo caldo de cultivo para un militarismo tan peligroso como el anterior.

Anulamos al gran propietario, pero la pequeña burguesía, audaz y poco escrupulosa, está realizando pingües negocios a costa de la guerra y ya se está mostrando potente y retadora. Inutilizamos las iglesias, desarticulando la clerecía, poniendo en fuga toda esa gama indecente de monagos y monaguillos; y, nuevamente, la mala hierba retoma, se celebran reuniones, se oyen misas por radio y hasta algunaprensa se hace eco de la celebración de actos religiosos.

Convénzense los que no lo estuvieron, de lo ineficaz que resulta pretender hacer una revolución sin una teo-

(Segueix a la pàgina 2)

S'han d'incrementar les precaucions!

De tots és conegut l'intent d'agressió de que han estat víctimes les comarques gironines aquest matí. Les bombes que els aparells faciosos han deixat caure han esclatat a uns quinze quilòmetres de la ciutat. Girona, més ben dit els habitants, que a aquella hora mati-

G U I O

Els queviures als núvols

Us haveu fixat en l'eufòria radiant dels botiguers? El veï del costat té el noi al front, i fa mil cabrioles per voltejar els confictes econòmics.

No hi fa res, el botiguier té, en canvi, una vinya a casa seva i fa el seu agost.

Ni l'interessa la guerra, ni fa cas de la Revolució, ni dels maldecaps de les mares proletàries. Viu al marge de tots els proplemes socials, sense pena ni glòria. Que si els feixistes, que si els republicans, que si el Jarama, etc. Res. No li interessa res més que una cosa: el ca Lair.

Dues coses, però, el preocupen i el molesten: que la guerra sigui curta i que els de la F. A. I. li col·lectitzin la vinyota.

La guerra ha permès als botiguers realitzar un miracle: que el mes d'agost comenci per cap d'any i acabi el darrer de desembre. Em deia una confiteta: mai no havíem guanyat tants quartos com ara. És la guerra!

La guerra, que arranca la sang als fills dels proletaris i omplena les arques dels petits burgesos, fent-los tornar grans i grossos.

L'especulació és el mot d'ordre dels botiguers. No s'han pas de rompre el cap. L'alça dels preus suposa una senzillíssima operació aritmètica. Es multiplica per dos, per tres, el cost dels queviures, i estem al cap del carrer. Excusa: qualsevol.

Que la guerra és el caldo de cultiu de la petita burgesia, us en convencereu ben aviat. Contempleu la cara d'un botiguier... i parlem amb la vostra dona!

M. M.

(Segueix a la pàgina 2)

nal ja estaven atxecats, exemple algun de nosaltres que estàvem practicant la instrucció, a la Dovesa, hem pogut oir factiblement l'espetic sord de les explosions.

Doncs bé: Perquè quan s'ha tingut coneixement del bombardeig (Segueix a la pàgina 2)

S'han d'incrementar les precaucions!

(Ve de la pàgina 1)

criminal, les sirenes d'alarma de la nostra ciutat no han funcionat? Perquè els gironins han hagut de seguir dormint confiats com si res no passés?

Si els aparells feixistes, en la seva dèria assassina de fer mal a la població civil, al passar damunt la nostra ciutat haguessin deixat caure llur càrrega de bombes, qui ens garanteix que no s'hagués causat víctimes innocents?

Es necessari, doncs, que s'incrementin les precaucions. Hi ha d'haver gent essencialment dedicada a vigilar l'aparició dels ocells negres, per, tot seguit, avisar als ciutadans que es posin als respectius refugis.

Mes, aquest darrer paragraf ens suggereix una pregunta que és una realitat. On són els refugis?

Com a contesta hem de manifestar que estan completament descuidats. Fa més de dos mesos que deiem que a certa impremta de Girona hi havien uns cartellots que amb lletres grosses deien "REFUGI".

Des del nostre diari, hem vingut sempre demanant, exigint, més ben dit, abrigalls, pels nostres companys indefensos. Girona és una ciutat oberta. Girona sentirà la grapa de la guerra i si no podem defensar-nos al menys que poguem aixoplugar-nos.

Per què no s'han construït aquest refugis?

Els companys de Defensa tenen la paraula.

Mauvy

Vida del Partit

Departament de Guerra

Es prega a tots els nostres militants i simpatitzants que es trobin compresos en les llesves 1932-33-34-35 i 36, que passin pel Departament de Guerra, (Caserna Lenin), per tal de comunicar-los un assumpte que els interessa.

Girona-5-març-1937.

El delegat responsable,
LLUIS COROMINES

A TOTS ELS CAMARADES DEL PARTIT I SIMPATITZANTS

Per a completar els quadres de la «Divisió Lenin» en els fronts de combat i contribuir a la ràpida mobilització del proletariat, es precisa la incorporació de camarades.

El P.O.U.M. us invita a allistar-vos en aquesta nova formació de l'Exèrcit Obrer Revolucionari, per a combatre el feixisme i pel triomf final del Socialisme.

Camarades an tife ixis tes! Joves revolucionaris! Ingresseu a la «Divisió Lenin».

El Comitè Local del POUM

Companys del P.O.U.M. i J.C.I.

Assistiu cada dia a les lliçons d'INSTRUCCIÓ que es donen de

7 a 8 del vespre a la Caserna «Lenin» per tal de formar-vos un bon coneixement MILITAR, necessari en aquestes hores de lluita.

A més a més s'ensenyarà el maneig de les armes.

Tots els companys de 18 a 40 anys, cada dia a la Caserna «Lenin»!!

DEL P. O. U. M.

Demà, dissabte, tindrà lloc la reunió que, setmanalment, realitza aquest secretariat. Per haver-hi assumptes d'importància a tractar es prega a totes les companyes que no hi manquin.

El Secretariat

SOCORS ROIG DEL P. O. U. M.

Es posa en coneixement de totes les companyes del partit i de les simpatitzants i voluntàries que anaven a treballar al taller que el Socors Roig del P. O. U. M. tenia muntat a la Caserna «Lenin» (ex-convent de les Beates) que, aquest, ha estat traslladat al local del carrer de Ciutadans, 12-2.º-1.º.

Per la necessitat que tenim tots de treballar pels nostres companys del front, és necessari que cap companya deixi de portar el seu ajut.

Concentració de la Joventut Comunista Ibèrica a la Font dels Lleons

El proper diumenge, a la tarda, tindrà lloc la concentració de la Joventut Comunista Ibèrica a la Font dels Lleons.

Sortida del Club: A les dues de la tarda.

MITING

on parlaran:

Josep Clascà, pels pioners.

Lluís Vasco, per la J. C. I.

Conxita Se rats, pel Secretariat Femení.

Jaume Brunsó, pel Comitè Local de la J. C. I.

Lluís Corominas, pel P.O.U.M.

Presidirà: **García**

Es prega l'assistència de tots els companys del P.O.U.M., de la J. C. I., del S. F. i dels Pioners.

El Comitè.

Telefons del P. O. U. M.:
Redacció de L'ESPURNA, 206
P. O. U. M. i J.C.I., 288
Club Esportiu Proletari, 561
Caserna Lenin: 122

Les darreres informacions llegiu-les a L'ESPURNA

«La Religión es el opio del pueblo»

(Ve de la pàgina 1)

ria bien formada, sin que el Poder passe, en pleno dominio, a la clase trabajadora. Solamente así será posible anular los peligros que se ciernen sobre la Revolución española, hoy adormecida, quizá cansada, pero que debe reaccionar a tiempo contra los peligros que le amenazan.

P. G.

Manifest de les Joventuts Libertàries

Amb el títol: "Entera't poble. Mentre s'invoca la unitat..." les Joventuts Libertàries de Catalunya i la Federació de Joventuts Libertàries de Barcelona publicaren ahir un manifest en el qual s'alludia l'escandalós descobriment del magatzem de patates a un garatge de la U. G. T.

"Mentre les dones — deia el manifest — desesperen a les cues i es passa privacions a Barcelona, són trobats pels companys de les patrulles de Control, a un garatge del carrer de Balma, 288, convertit en magatzem clandestí de la Conselleria de Proveïments, 21.000 quilos de patates en estat de descomposició. De seguida que en Comorera va tenir coneixement de què havia estat descobert el seu vergonyós "affaire", va enviar immediatament a l'esmentat garatge

un escamot de guàrdies, per a qui es diu que Comorera guardava el preuat fruit amb la finalitat de poder contribuir amb llur confiança i apoi. Al trascendir a l'opinió pública, acudiren al lloc de la troballa una multitud de dones que, indignades pel fet passaren a distribuir-se ràpidament aquestes patates que permaneixien emmagatzemades clandestinament, mentre manca al poble i manca també a les trinxeres aquest preuat producte".

"Quants magatzems clandestins tindrà Comorera a Barcelona?"

Al peu del manifest es demana que "Martín, Rodríguez Salas i Comorera deuen ésser separats dels càrrecs que ocupen i jutjats ràpidament. Ho demanem les Joventuts Libertàries. Ho exigeix el poble treballador i revolucionari!!

NOTICIARI

Ales negres a les comarques gironines

Dos aparells feixistes han bombardejat alguns pobles de les nostres comarques

La Conselleria de Defensa de les comarques gironines ens ha facilitat el següent comunicat oficial del criminal bombardeig que han estat víctima alguns pobles dels voltants de Girona.

Aquest és:

"Aquest matí, a les 7, s'han presentat dos trimotors facciosos a les nostres costes llençant dues bombes entre L'Escala i L'Estartit, sense objectiu determinat ni causar cap mena de dany.

Seguidament els avions feixistes s'han dirigit vers Celrà, però en ésser a les proximitats de l'esmentat poble, dos aparells republicans els han sortit a l'encontre a fi d'entaular combat. Els aparells facciosos s'han donat pressa a fugir cobardament, com és ja habitual en l'aviació facciosa.

En la seva vergonyosa fugida, per a lliurar-se de la càrrega de les bombes, han deixat caure deu projectils prop del cementiri de Bordils, sis a la Mota, entre Ultramort i Foixà i dues a la platja de la Riera de Bagur. Aquestes darreres han caigut a l'aigua.

Cap artefacte ha causat danys ni víctimes. A Bordils han quedat tres bombes sense explotar."

Girona, 27 de Març del 1937.
Per la Comissaria de Defensa.—
Pey Sardà.

Altra volta les escoles blanc dels facciosos El Comissari d'Ordre Públic ens diu...

En rebre, com de costum, aquest migdia als informadors el company Amadeu Oliva, comissari d'Ordre Públic els ha manifestat que a primeres hores d'aquest matí havia tingut coneixement de que dos trimotors facciosos havien realitzat un raid per les nostres comarques

deixant caure algunes bombes sobre diversos pobles, sense que causessin danys ni víctimes.

El Comissari d'Ordre Públic s'ha posat en contacte juntament amb el company Jordi Frigola, Comissari de la Generalitat a Girona, amb el Govern de la Generalitat, conselleria de Seguretat Interior, donant-los compte del fet.

Tot seguit el company Amadeu Oliva s'ha dirigit a Bordils i punts veïns on ha pogut constatar l'efecte de les bombes.

Aquestes en nombre d'una dotzena han caigut algunes prop de les escoles de Bordils, sense tocar l'edifici.

He pogut veure — ens diu — artefactes que han quedat sense esclatar. Els vidres del col·legi i de la població han quedat destruïts. De totes maneres, però, no hi ha cap víctima ni cap edifici destruït, solament un porxo d'una casa ha quedat mig trencat.

El company Amadeu Oliva ha tornat de Bordils a la una del migdia on ha rebut diverses visites de comissions de les nostres comarques.

Nota important

Es prega per darrera vegada que tots els refugiats que es troven allotjats a domicilis particulars a la nostra ciutat, que passin urgentment a les oficines d'aquest Comitè instal·lades a la Comissaria de la Generalitat, per tal d'efectuar llur controlació. En cas de no fer-ho, deixaran de ésser tinguts com a tals, perdent amb això tots els drets per inconeuguts.

Girona 27 març 1937.

El Comitè.

Nota de la Conselleria de Cultura Biblioteca Municipal

Estadística de llibres i lectors corresponent als mesos des de el

Setembre de 1936 fins al Febrer d'enguany.

	Llibres	Lectors
1936. Setembre	740	566
Octubre	1203	845
Novembre	1347	1008
Desembre	1654	1325
1937. Gener	1590	1360
Febrer	1488	1282
	8021	6386

Comissaria Delegada de la Generalitat a Girona AVIS

Als comercials i industrials d'aquesta ciutat

Aquesta Comissaria Delegada, per tal de tallar tots els possibles abusos que puguin produir-se en els proveïments dels Establiments i Serveis dependents de la Generalitat, fa públic que en el successiu no admetrà cap factura quina comanda no hagi estat signada pel Comissari Delegat de la Generalitat, o no vagin acompanyades del corresponent val, el qual necessàriament estarà autoritzat pel Cap de Proveïments dels Establiments d'Assistència Social, si es refereix a aquests serveis o als Establiments de Refugiats, o pel funcionari administrador del Taller de Confecció.

Quedi doncs ben entés, que solament seran abonades les factures que vagin acompanyades del corresponent comprovant o val, autoritzat amb la signatura del Comissari Delegat de la Generalitat, o amb les dels dos funcionaris esmentats.

Girona 27 de març del 1937.

Nota de la Administració de la Renta de tabacos en Girona

De acuerdo con la Comissaria de Orden Público de esta capital, se han dictado las siguientes disposiciones para la venta de las labores de 3.25 y 0.85:

1.º La venta de esta clase de labores empezará en todos los estancos el lunes día 29, a las seis de la tarde.

2.º No se despachará por persona más que las siguientes cantidades máximas por persona:

De 3.25. . . . . Un cuarterón

De 0.85. . . . . Tres paquetes

3.º El comprador deberá llevar el importe justo de su compra, con objeto de facilitar su pronta expendición.

Y 4.º Guardias de Seguridad y Agentes de esta Administración quedarán encargados de que se cumplan estas disposiciones, esperando del público las respete, ya que van encaminadas única y exclusivamente a evitar abusos, que de producirse, redundarían en perjuicio de la clase trabajadora.

Girona 27 de marzo de 1937. — El Representante, José M.ª Cervino.

Espectacles

TEATRE MUNICIPAL
Companyia de sarsuela d'Ernest Torrijos

Avui nit a les 10

"El Miliciano". — "La cara del Ministro", en 1 acte i 3 quadres i "La gatita blanca", vodevilesca en 1 acte i 3 quadres.

Demà tarda a les 5

L'entremès "Que te crees tú eso". — "La tabernera del puerto", reestrena de 3 actes amb lletra de Fernández Shaw i música de Sorozaber.

Demà nit a les 10

"Que te crees tú eso", d'Eugeni Sánchez i la sarsuela en 2 actes i 6 quadres "La Rosa del Azafrán" del mestre Guerrero.

Crisi total plantejada al Govern de la Generalitat

Les forces lleials estan a 3 quilòmetres d'Alcaracejo al sector de Pozoblanco

BARCELONA

Comunicat oficial del front d'Aragó

El d'ahir nit

Barcelona. — Comunicat oficial de la nit facilitat per la Conselleria de Defensa de la Generalitat de Catalunya.

La nostra aviació ha volat sobre Osca on ha bombardejat les fortificacions enemigues, sense atacar la població civil.

La facciosa ha actuat sobre les nostres posicions de l'Ebre, sense conseqüències.

Lleugers tiroteigs a diversos sectors i duel d'artilleria al de Fornillos.

El d'aquest matí

Barcelona (2 tarda). — El comunicat de la Conselleria de Defensa de la Generalitat de Catalunya corresponent a aquest matí és el següent:

Als voltants de Farlete les nostres forces ajudades per dos camions blindats han atacat i dispersat unes patulles enemigues que intentaven internar-se a les nostres línies.

Duels d'artilleria en diferents sectors sense conseqüències.

La nostra aviació ha bombardejat les posicions properes a Vivel del Río. L'enemiga ha bombardejat Azuara i Letux, sense conseqüències.

A les 7'30 d'aquest matí l'aviació enemiga ha bombardejat la central de Celrà i ha causat lleugers desperfectes a una línia.

El matí del President

Barcelona (2 tarda). — El president de Catalunya Lluís Companys ha passat el matí treballant al seu despatx on ha rebut diverses visites.

A les 12 ha rebut al conseller de Serveis Públics Domènech amb el qual ha conferenciat una llarga estona.

A la 1 s'ha traslladat al despatx oficial i ha parlat amb els periodistes dient-los que a les tres els hi donaria una nota redactada per ell i que en aquell moment estava treint-ne còpia ja que era una mica extensa.

Més tard ha rebut la visita de Serra Hunter. Ha parlat amb el Comitè de Rabassaires i ha dit que demà rebria als companys de la C. N. T.

Companys ha dit que aquestes visites no tenien res a veure amb la crisi. Ha acabat dient que li havien aconsellat que la formació del nou govern fos de textura igual a l'anterior per tal de resoldre ben aviat el problema de la guerra.

El president de l'audiència de Girona greument ferit

Barcelona (2 tarda). — Entre Cambrils i Ventalló el cotxe del company president de l'Audiència de Girona Abel Velilla ha topat violentament amb un arbre quedant destruïda tota la seva part davantera.

El company Velilla i el seu xòfer han resultat greument ferits ingressant-los tots dos a l'Hospital de Ventalló.

El President Companys dona compte oficialment de la crisi

Barcelona. — En acabar-se el Consell d'ahir, el President Companys i el conseller primer celebraren una breu conversa al despatx oficial de la Presi-

dència. Després el senyor Companys es traslladà a la Residència, on rebé als informadors.

—No hi ha més notícies a dir— digué el President— sinó que en la reunió del Consell d'ahir ha quedat plantejada la crisi. Demà al migdia us rebre i facilitaré una nota que penso redactar.

En relació a les consultes —següent— com que el problema plantejat per aquesta crisi és molt semblant als motius que varen determinar la crisi anterior i són perfectament conegudes les diferents condicions expressades en aquella ocasió, no penso donar-hi gran extensió, a no ésser que m'hi obligués el procés de resolució de la crisi mateixa. M'he de cenyir de manera especial a ampliar el pensament de les forces que han participat en aquest govern. Per la resta, la nota no serà altra cosa que un resum. Una referència del procés actual i anterior que tal vegada matisarà millor les necessitats del demà per recordar l'experiència viscuda, cosa sempre necessària per actuacions futures.

—El nou govern el tindré format demà mateix?

—No. Es cosa més lenta per la qual no vull precipitar-me, ja que vull prendre totes les garanties necessàries i lligar ben bé els caps. No penso tenir format el nou Govern ni demà ni demà passat.

Després d'aquestes paraules el President s'acomiadà dels reporters.

La crisi a la Generalitat

La nota de Companys

Barcelona (3 tarda). — A aquesta hora ens ha estat donada als informadors la nota de Lluís Companys la qual en síntesi diu:

“Han transcorregut vuit mesos des de la sublevació militar i s'ha declarat la guerra al feixisme internacional i castes privilegiades. Les forces lleials varen contenir aquest allau amb el ferm anheli de què no pogués reviuire un passat negre.

Ara no és possible perdre ni un minut més davant aquesta crisi que estem vivint. És urgentment necessari posar remei a tota mena de confusió. Davant aquesta crisi actual cal recordar el curs de les crisis anteriors, el seu programa, etc., etc.

A continuació Lluís Companys fa una relació dels decrets aprovats respectivament els dies 26 de setembre, el 27 d'octubre, la crisi del 17 de desembre.

Referint-se a aquesta darrera crisi diu que no creia que després de formar-se novament un Consell format per la U. G. T., E. Republicana, Rabassaires i C. N. T. quatre grans sectors antifeixistes, es tornés a produir-se una altra crisi com la que ahir es plantejà. Aquests sectors es proposaren portar a la realitat el programa aprovat en el consell anterior i que no pogué resoldre.

El govern actual no ha deixat d'assenyalar les normes regulado-

res de la vida del nostre poble. L'abast dels decrets del conseller de finances que foren aprovats pels diferents sectors antifeixistes n'és prova palesa.

Explica a continuació els decrets aprovats del 27 de febrer referents a Defensa, Ordre Públic i Economia.

Ara es planteja una nova crisi. L'objecte primordial és guanyar la guerra. Nosaltres no transigirem sino que apartarem tots els símptomes que obstaculitzin la feina a fer. El nou govern que es formi ha d'actuar amb tots els partits polítics antifeixistes.

Després d'això s'ha despedit Companys dels informadors.

Una nota dels Rabassaires

Barcelona (3 tarda). — El president de la Unió de Rabassaires de Catalunya ha donat una nota a la premsa queixant-se de la crisi ja que ella creia que la darrera que es va efectuar seria l'última. Malauradament no ha estat així, com ho demostra la dificultat de mantenir la unió entre les quatre grans organitzacions que representen el govern de Catalunya.

Aquesta vegada també — acaba la nota — ratifiquem l'absoluta confiança amb Lluís Companys on veiem el centre on convergeixen els afanys del poble català.

A Benicarló han vist el «Canaries»

València, 27. — Aquest migdia ha estat vist, des de Benicarló, el creuer pirata «Canarias», que navegava prop de la platja.

Castelló, Burriana i Sagunt bombardejats pels facciosos

València, 27. — A la Direcció General de Seguretat, han dit aquest matí als periodistes que anit volaren tres hidros facciosos damunt Castelló i llançaren diverses bombes al port sense causar danys.

Els mateixos aparells evolucionaren damunt Burriana, i al seu port bombardejaren i llançaren sis bombes, les quals caigueren al mar.

Més tard, dos dels esmentats hidros volaren damunt Sagunt on llançaren bombes damunt la factoria, les quals produïren petits desperfectes.

MADRID

Les víctimes del bombardeig feixista

Ciudad Real (4 tarda). — Ahir donàvem compte en la nostra secció de darrera hora del bàrbar bombardeig que havia estat víctima l'Alcàssar de San Juan. Avui ens ha estat comunicat que el nombre de víctimes que l'aviació rebel causà a la població civil fou de 4 morts i 20 ferits. Sembla, però, que el nombre de víctimes és més crescut.

FRONT DEL SUD

Les forces republicanes han avançat deu quilòmetres al sector de Pozoblanco

Andújar, 27. — Darrera hora de la jornada d'avui. Es confirma que les nostres forces han avançat quatre quilòmetres més en direcció a Alcaracejos. Així mateix, des de Hinojosa del Duque cap a Villanueva del Pueblo, anomenat abans Villanueva del Duque, igualment hem reconquistat altres cinc quilòmetres.

No obstant ésser aquesta acció molt brillant, el fet més rellevant del dia el constitueix l'anorreament d'un tren militar facciós, entre Montoro i Pedro Abad. El fet ha succeït d'aquesta manera:

Per circumstàncies que hom ignora, un tren que avançava segurament amb destinació a Villa del Río, ha descarrilat justament sobre el pont del Guadalquivir. Motius ignorats han estat causa de l'accident, encara que, probablement, ha d'atribuir-se a un fet de sabotatge dels que tan reiterats són en els darrers temps al camp facciós.

Un avió de reconeixement ha observat el succés, en cridar-li l'atenció el gran nombre de gent que s'havia concentrat per la proximitat del poble. Immediatament ha comunicat a l'aeròdrom, i d'allí han sortit vuit aparells de bombardeig i deu de caça, que han metrallat les forces que anaven en el tren i que eren a ambdós costats de la via. El bombardeig ha originat la total destrucció del comboi, el qual constava de trenta a trenta-cinc unitats.

La cavalleria enemiga, que també era pels voltants, ha estat igualment metrallada per la nostra gloriosa aviació. Els pilots han vist que molts ca-

valls fugien enfollits després de llançar els seus genets. L'oportuna acció ha produït infinitat de baixes als feixistes.

També les nostres esquadretes han actuat sobre Alcaracejos, i han llançat damunt els objectius militars més de cent bombes.

Hem fet presoner el soldat del regiment de Granada núm. 6, Josep Luis Palacios, pertanyent a la columna enemiga «Cobián», la qual és comandada ara per l'ex-coronel traïdor Josep Maria Solís Ibáñez.

S'han passat als nostres rengles diversos paisans en unió del soldat Joan González Martín, del regiment d'Oviedo núm. 8. Ha portat l'armament i el corretjam de fabricació italiana.

Ahir, a la nit, els avions enemics bombardejaren Vadellano.

L'avanç de les forces lleials al sector de Pozoblanco

Andújar (4 tarda). — Les forces lleials segueixen el seu avanç encara que lent, però, segur. Es troben a 7 quilòmetres de Villanueva del Duque i a 10 quilòmetres d'Alcaracejo.

Les motnanyes mineres de Castoblanco han caigut a mans de les forces lleials.

A darrera hora ens comuniquen que s'ha efectuat un nou avanç sobre Alcaracejos, i estem, les avançades, a 3 quilòmetres de la ciutat.

L'aviació lleial desplega gran activitat en bombardejar grns nuclis de faorces faccioses. Aquest matí ha fet volar el pont del ferrocarril entre Pedro Abad i Montoro. Pocs moments després arribava allí un tren amb 30 unitats. L'aviació lleial s'ha llançat llavors a un fort atac, metrallant i destruint quasi bé tot el comboi.

Una esquadrilla lleial formada per 8 avions de bombardeig i 10 caces ha dispersat un regiment de cavalleria, causant-li gran nombre de baixes.

S'han presentat nombrosos evadits de l'infant facciós amb tot el seu armament.

L'aviació enemiga ha bombardejat Andújar però ha estat posada seguidament en fuga per les nostres bateries.

Alcalá d'Henares a primeres hores d'aquest matí ha estat de nou bombardejat per les ales negres.

ESTRANGER

Un oficial francès felicita al general Miaja

París (4 tarda). — El coronel Reynold heroi de la gran guerra en nom d'ell i dels ex-combatents de l'alt i baix Pireneu ha adreçat un telegrama al general Miaja fent vots per una ràpida victòria i un aixafament complet de les forces feixistes internacionals.

Vaga de «coolis» a Singa-pore

Londres (4 tarda). — Comuniquen de Singa-pore que s'ha declarat una vaga de «coolis» a les plantacions de la Malàlia.

Hi ha hagut diferents ferits entre topades de «coolis» i la policia. El govern anglès hi ha enviat 2 companyies del regiment de «Puignhal».

Els facciosos no s'entenen

Londres (4 tarda). — El diari laborista «Daily Herald» publica una informació del seu redactor a Andalusia que diu que regna un absolut desordre entre els rebels d'Extremadura. Els camperols de les muntanyes baixen al pla i lluiten contra els nacionalistes. Tots aquests atacs es fan de nit.

Estan tan mal organitzats els insurgents que quan les tropes lleials contraataquen amb fúria la desmoralització entre els rebels és absoluta.

Espanyols, italians i moros es barallen entre ells mentre els alemanys es queden al marge, despreciant-los a tots.

Reunió italo-alemanya

Roma (urgent). — Aquest matí Mussolini ha rebut amb audiència privada a l'ambaixador alemany Von Hassel.

Llegiu L'ESPURNA

Ahir:
Barcelona
Tarragona
Lleida ...

LA GUSPIRA

Avui: Girona!
Exigim refugis pels
nostres fills!

Portantveu del P. O. U. M. i de la J. C. I. al Baix Empordà

AJUNTAMENT DE PALAFRUGELL

SESSIÓ DEL DIA 25 DEL CORRENT

Visca el Front de la Joventut Revolucionària!

Aquesta setmana ha quedat constituït a Palafrugell el Front de la Joventut Revolucionària.

Les Joventuts Llibertàries i la Joventut Comunista Ibèrica han sabut comprendre la grandesa d'aquests moments i s'han unit formant un bloc juvenil que ha de ésser un ferm baluart de la revolució a Palafrugell.

Altra vegada han estat els joves els que han demostrat l'exemple d'unitat, altra vegada ha estat la joventut pesi a la poca importància que mereix per a molts els han assenyalat als grans el camí que tenien que seguir per fer aquella unitat que fan propenderen.

La joventut treballadora revolucionària palafrugellenc s'ha sabut agrupar baix una sola bandera, la revolucionària baix una sola consigna, guanyar la guerra i fer la revolució.

Joves treballadors de tots els pobles imiteu l'exemple de Palafrugell!

El comitè d'enllaç ha estat constituït de la següent manera:

J. J. LL.
Secretari General.
Relacions Sindicals.
J. C. I.
Propaganda.
Finances.

La Joventut Revolucionària davant el reformisme

«La gesta del vostre gran i heroic Álvarez de Castro, és el mirall del nostre futur Exèrcit Popular Regular.

Som els oficials que hem sortit del poble, els que hem jurat defensar-lo fins a morir.

Per manca de disciplina, la guerra no és guanyada. Cal, doncs, una forta disciplina a fi que poguem guanyar-la... etc., etc.»

Aquesta fou l'allocució que sentírem per l'emissora local fa pocs dies.

Com que anava dirigida a la joventut treballadora, nosaltres com a tals tenim el deure d'explicar el nostre parer, per cert, totalment oposat a aquestes manifestacions.

Bé. Dinen que la gesta del nostre gran i heroic Álvarez de Castro és el mirall on es mira el futur Exèrcit Popular Regular.

Nosaltres la joventut revolucionària contestem, que, el nostre mirall es entre altres el gran Exèrcit Roig que creà Trotski a Rússia l'any 17. Encara que sens ofendre la memòria d'Alvarez de Castro, no estem pas disposats a combatre per l'independència de la nostra pàtria, ans, per l'alliberació total del proletariat mundial. Mai, però, podrem tancar-nos de fronteres ençà per més que cridin aquests somniadors patrioters.

Els obrers no en tenim pas de pàtria.

Es de segona convocatòria. Presideix el segon alcalde company Juli Colom hi assisteixen els consellers Angela Clos (C. N. T.), Sureda (C. N. T.), Mulà (C. N. T.), Català (P. O. U. M.), Moriscot (P. O. U. M.), Sanmartin (P. S. U. C.), Pujades (P. S. U. C.), Donjó (P. S. U. C.).

Es llegeix i s'aprova l'acta de la sessió passada. S'aprova l'estat de comptes.

Seguidament es llegeix una ins-

tància de la collectivitat agrícola de l'Armadas demanant per no pagar els arbitris que estableix la construcció de la nova Granja, i després un informe de la comissió de finances que, degut a l'estat precari en que es troba l'Ajuntament i mirant per tots els medis d'engroixir el pressupost a més havent-hi la llei en vigor, que tothom ha de pagar els arbitris, no se'ls pot atorgar la demanda que fan, però si que per ésser una collectivitat i

trobant-se que fa poc que treballa i no disposen de gaires cabals se li concedirà un plaç fins a la collita de setembre.

Entra el company Rusinyol (C. N. T.). S'entra a assumptes generals.

La companya Angela Clos fa ús de la paraula, fent un prec a la comissió de Governació de que en aquests moments encara es trobi un home borratxo pels carrers i que se li apliqui un correctiu bastant fort.

Català diu que aquesta qüestió pertanyia fins ara a la conselleria de defensa, però com aquesta ha estat disolta i passat a mans de la de Governació, vetllarà per a que

no es tornin produir aquests actes.

El company Rusinyol en fer ús de la paraula diu que no sap si és costum o no de parlar d'aquests assumptes al consistori, però, que ha estat destinat a un altra lloc i es despedeix diguent que si alguna vegada ha faltat en alguna cosa que el disculpin, doncs sempre ho havia fet possant-hi l'esforç personal per abatre el feixisme i ajudar a estructurar el nou estat social.

Les organitzacions polítiques i sindicals representades al Consistori s'adhereixen a la obra portada a cap pel company Rusinyol en defensa de la Revolució.

Seguidament s'aixeca la sessió.
M.

Per la victòria del Proletariat

Avui que tothom segueix d'una mandra apassionada el transeurs d'aquesta guerra criminal que omplena de dol les nostres llars, cal que ens donguem compte que per mitjà de la premsa, de la ràdio, en proclames, en mitings, es llança al carrer molta literatura inútil i es pronuncia molt verbosisme ineficax. Són molts pocs els que pinten, d'una manera clara i concisa, la verdadera ruta a seguir pel proletariat espanyol per tal de lograr la seva total emancipació. Si ens percatem bé de l'acció que històricament representa la insurrecció militar del 19 de juliol, veurem en primer terme, que és producte de la desorganització econòmica del capitalisme arreu del món, del fracàs rotund de la política de les democràcies, que estan completament desplaçades i incapacitades per orientar la marxa econòmica mundial. Solament la classe treballadora convenientment unida i organitzada, podrà assolir, d'una manera definitiva, el coriol de la victòria.

La burgesia espanyola, en provocar l'alçament militar, comptava que la repressió de la insurrecció d'Astúries havia desmoralitzat totalment a la classe treballadora, havia cregut que valent-se d'aquella bàrbara repressió havia arribat el moment propici per sometre a tot el proletariat espanyol a la més negra de les barbàries instaurant el règim feixista. Però aquesta burgesia semi-feodal, que després de 20 segles d'estar al poder no havia tingut la capacitat suficient de situar a Espanya al nivell de les altres nacions, recolzada per aquest gran nombre de militars, no comptava que la repressió d'Astúries havia servit al proletariat espanyol per estrènyer més els lligams d'unió i organització per tal d'assolir ràpidament el triomf total del proletariat.

En primer terme cal que els obrers es donguin perfecte compte que si aquesta onada feixista ha pogut produir, no és producte de res més que d'aquella política reformista de la social democràcia alemanya.

Cal també recordar aquells obrers italians, que en plena eufòria revolucionària, amos i senyors de les fàbriques i del material industrial no es recordaren de liquidar de soca arrel, tot el poder econòmic i polític de la burgesia.

Posem la màxima atenció als nostres mestres que ens diuen: el triomf de les armes al front ha de anar acompanyada de l'organització econòmica socialista o la rero guarda.

Sols així el proletariat espanyol, assolirà la verdadera alliberació humana i instaurarà el règim de la igualtat social que es el socialisme.

MORISCOT

Afirmen que són els oficials sortits del poble qui juren defensar-lo fins a morir... etc., etc.

Restem astorats de semblant afirmació, quan el percentatge que dona l'Escola Popular de Guerra es d'un 2 per 100 d'oficialitat obrera revolucionària que surt de la mateixa. Nosaltres, la joventut revolucionària, sabem per dissort nostre, la infima quantitat que som els obrers que ens hem procurat una completa instrucció.

On eren el dinou de juliol?

I acaben assegurant que, per manca de disciplina, la guerra no és guanyada, i cal enèrgica disciplina per guanyar-la.

Nosaltres els asegurem, per la nostra part, que, quan esclatà la revolució sens necessitat que ningú ens retregués la disciplina ens la

imposarem nosaltres mateixos convençuts que sense disciplina no faríem res, i marxarem, així, disciplinats als fronts d'Aragó amb les primeres columnes. Sabíem, molt bé, la necessitat de disciplina menesterosa per guanyar la guerra, (prova que aguantàrem els primers moments amb armament deficient, l'atac de l'enemic). Que cal, i estem plenament convençuts que no avançarem un pas si no estem disciplinats, però, som nosaltres qui hem d'imposar-nos-la. Volem una disciplina de classe.

Podem dir ben alt que no tenim la culpa que la guerra no sigui guanyada. Altres factors contribueixen a no haver-la guanyat. Per exemple: la manca d'armament.

Així que, deixant ben assentat

... tu calla; ets massa jove

El títol que encapçala aquest treball és el que solen emprar aquells que si els altres no pensen com ells, i són joves, ja no poden parlar ni intentar fer-ho.

Quan hi ha alguna discussió entre dos, tres que discuteixen dels problemes que ens plantegen la guerra i la revolució en algun cafè, barberia o altre lloc públic, si en aquest grup es troba algun jove que, degut al seu temperament o a la seva preparació tingui idees revolucionàries i tingui també una opinió concreta sobre el particular que s'esmenta, no podrà pas restar al marge i fer, solament, d'espectador. La boca se li obrirà sense ell adonar-se'n per intervenir-hi i fer-los comprendre que estan completament equivocats. En voler intervenir-hi i exposar clara i concretament les idees revolucionàries, el primer que li diuen és: tu calla, ets massa jove.

Després d'aquest bolet —diem-ho així— aquell jove que es creia estar encertat amb el que deia, certament, queda de pedra. Malgrat tot, aquells homes segueixen, normalment, la seva conversa, com si res hagués passat però, el jove, ai!, aquell jove, ja no sap ni a quin mar navega, està impacient, la sang no li circula. Està esperant el moment propici per altra volta fer sentir la seva veu... El moment arriba i ell intenta per segona vegada, intervenir-hi, però en insinuar-ho, ja fracasa. Li rectifiquen que no capacita prou. Aleshores, el jove s'indigna. S'indigna perquè té la plena convicció de que va seguir del que vol dir. Li puja la ràbia. Indignat, ho intenta altra vegada. Però, li contesten que es faci gran i veurà les coses millor.

Fins ací, hem arribat. El jove amoninat de tanta passivitat i de

el nostre pensament, la joventut revolucionària creu que, es preferible practicar la disciplina a ensenyar-la teòricament.

Rocafer

l'absolutisme per part dels seus adversaris, se li escapen una ratxa de paraules, contra aquells que no li deixen dir ni pu.

Per regla general, els que aquests arguments solen emprar, són aquests republicanois passats de moda que, encara no han pogut comprendre, degut al seu fanatisme, que totes les repúbliques democràtiques forçosament han de fracassar. I dic forçosament, perquè llur base és el règim capitalista.

Lenin va dir que la joventut era, precisament, la cridada a formar la nova societat socialista. Aquestes paraules de Lenin serà el que ens donarà ànims per a lluitar i a vèncer els que no volen deixar-nos parlar i els que volen vendre's el nostre esdevenidor.

No callarem, ara més que mai parlarem perquè sabem que callar seria deixar-nos vèncer, capitular.

EMILI ESTANYOL

L'obrer conscient i organitzat té el deure d'instruir-se.

freqüenteu les biblioteques.
assistiu a les conferències.
adquiriu les publicacions marxistes.